

תפ (ירושלים) 50416-05-24 - טל רוזנבליט נ' מדינת ישראל

ת"פ (ירושלים) 50416-05-24 - טל רוזנבליט נ' מדינת ישראל לשלום ירושלים

ת"פ (ירושלים) 50416-05-24

טל רוזנבליט

נגד

מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי)

בית משפט השלום בירושלים

[24.10.2025]

כבוד השופטת ג'ויה סקפה שפירא

באמצעות ב"כ עו"ד

החלטה

רקע

- נגד המבקש הוגש כתב אישום שייחס לו שתי עבירות מסירת ידיעה כוזבת, ריבוי עבירות התחזות כאדם אחר, ריבוי עבירות פגיעה בפרטיות, ריבוי עבירות הטרדה מינית וריבוי עבירות הטרדה באמצעות מתקן בזק.
- ביום 25.1.25 החליט כב' השופט ארנון איתן, שדן בתיק באותה עת, לאפשר למשיבה לתקן את כתב האישום ולהוסיף לו עבירת גניבה וריבוי עבירות מעשה מגונה, ואולם ביום 4.2.25, עוד בטרם הוגש כתב האישום המתוקן על פי החלטת כב' השופט איתן, הציגו הצדדים הסדר דיוני לפני כב' השופט איתן, במסגרתו כתב האישום תוקן, המבקש הודה במיוחס לו והורשע, והוסכם כי יוכן בעניינו תסקיר שירות מבחן. לא הוצג באותה עת הסדר לעניין העונש. כתב האישום המתוקן כולל את אותן הוראות חיקוק שיוחסו למבקש בכתב האישום המקורי, הוספה לו גם עבירת גניבה, ועובדות כתב האישום שונות. כב' השופט איתן קבע כי הטיעונים לעונש יישמעו לפניו ביום 8.7.25.
- כעבור יומיים, ביום 6.2.25, ניתנה החלטה שלפיה, בשל שינוי בתכנית העבודה של בית המשפט, המשך ההליכים בתיק יהיה לפני, וכי בשל שיקולי יומן, שמיעת הטיעונים לעונש תוקדם ליום 6.7.25. החלטה זו הומצאה לב"כ המבקש ביום 9.2.25.
- ביום 4.3.25 הגיש ב"כ המבקש בקשה מוסכמת לשינוי התנאים המגבילים. על פי סדרי העבודה של בית המשפט, בקשות מסוג זה המוגשות לאחר שניתנה הכרעת דין, נדונות על ידי המותב הדן בתיק העיקרי. ביום 5.3.25 ניתנה על ידי החלטה, שבה התקבלה הבקשה והוריתי על הוספת מפקחת על תנאי השחרור וחתימה של המפקחת על ערבות צד ג'.

5. ביום 2.7.25 הגיש ב"כ המבקש בקשה לדחיית הדיון שנקבע ליום 6.7.25, לצורך קיום משא ומתן עם המאשימה בנוגע לעונש. הבקשה התקבלה והדיון נדחה ליום 29.7.25.
6. מיד לאחר שניתנה ההחלטה, הגיש ב"כ המבקש בקשה נוספת לדחות את שמיעת הטיעונים לעונש עד לאחר פגרת הקיץ של בתי המשפט. הבקשה התקבלה ושמיעת הטיעונים לעונש נדחתה ליום 26.10.25.
7. ביום 16.7.25 הגיש ב"כ המבקש בקשה נוספת, מוסכמת, להקלה בתנאים המגבילים, ועוד באותו היום ניתנה על ידי החלטה שקיבלה את הבקשה.
8. ביום 20.10.25, הגיש המבקש בקשה כי אפסול את עצמי מלשבת בדיון. בבקשה נטען כי דנתי בהליכי המעצר בעניינו של המבקש והוריתי על שחרורו למעצר בית בפיקוח מפקחיו. עוד נטען כי במסגרת הדיונים בבקשה למעצר עד תום ההליכים נדרשתי לבחון את חומר הראיות ולהביע עמדתי ביחס לחומרת העבירות ומסוכנותו של המבקש, וכי במהלך הדיונים הועלו מצד בית המשפט אמירות, אשר יצרו אצל המבקש חשש ממשי למשוא פנים או פגיעה במראית פני הצדק. נטען כי בית המשפט גיבש דעה מוקדמת באשר לאשמת המבקש ולנסיבותיו בטרם לקח המבקש אחריות ועבר הליך טיפולי. עוד נטען, כי כתב האישום המתוקן שגובש במסגרת ההסדר הדיוני שנערך בין הצדדים שונה באופן משמעותי מכתב האישום המקורי, ומשעה שבית המשפט הביע את דעתו על כתב האישום המקורי, ישנו חשש ממשי של דעה קדומה נגד המבקש, וחשש כי המבקש לא יזכה להליך הוגן. ב"כ המבקש התבקש להסביר את עיתוי הגשת הבקשה, כשמונה חודשים לאחר שהתיק הועבר למותב זה ושישה ימים בלבד לפני המועד שנקבע לשמיעת הטיעונים לעונש, והוסיף כי עד כה לא התקיימו דיונים, כי הבקשות שהוגשו לא היו מהותיות וכי ב"כ המבקש סבר שלאחר פגרת הקיץ יוחלף מותב "בהתאם לתכנית העבודה של בית משפט והחלפת מותבים כפי שקורה במרבית התיקים אשר מתנהלים בבתי המשפט השונים", לשון התגובה. לטענת ב"כ המבקש, משנוכח כי המותב לא הוחלף, הוגשה הבקשה. 9. למשיבה ניתנה אפשרות למסור עמדתה לבקשה והיא התנגדה לה, טענה כי מקרה זה אינו נמנה על המקרים הנדירים בהם התבטאויות בית המשפט הן בעלות אופי מובהק ונחרץ, המלמד על נעילת דעתו של בית המשפט, והוסיפה כי עיתוי הבקשה מעלה תמיהה.
10. שני הצדדים התבקשו להודיע האם מתנגדים לכך שההחלטה בבקשה תינתן על בסיס הכתובים בלבד, ללא צורך בקיום דיון. המשיבה בתגובתה לא התנגדה למתן החלטה על בסיס הכתובים. ב"כ המבקש לא מסר כל תגובה עד למועד שנקבע, הגם שההחלטה המורה לו לעשות כן הוצגה לו.
- דיון והכרעה

11. פסיקת בית המשפט העליון קובעת, כי העובדה ששופט דן בהליכי המעצר אינה פוסלת אותו מניה וביה מלדון גם בתיק העיקרי, וכי יש לבחון, בכל מקרה, האם נוצר חשש ממשי למשוא פנים (ע"פ 3567/00 שמואל נתן נ' מדינת ישראל (נבו 3.7.00)). במסגרת זאת יש לשקול מהו פרק הזמן שחלף בין הדיון בהליך המעצר לדיון בתיק העיקרי, יש לבחון את היקף הראיות שנחשפו בפני השופט שדן בהליך המעצר והקשר בין לבין השאלות העובדתיות והמשפטיות שצריכות להתברר בהליך העיקרי, יש להתייחס לאמירות שהשמיע בית המשפט בהליך המעצר, ככל שהיו כאלה וכן יש לעמוד על מידת הקשר בין הליך המעצר לבין ההליך העיקרי ולבחון האם מדובר בעוצמה העולה כדי חשש ממשי למשוא פנים (ראו ע"פ 1854/16 נאסר אבו שארב נ' מדינת ישראל (נבו 21.3.16)).
12. במקרה דנן, בקשת המעצר נדונה לפני בדיונים שהתקיימו בחודשים מאי ויוני 2024, לפני כשנה וחצי. מאז דנתי במאות תיקים, ומובן כי פרטי הראיות בתיק זה אינם זכורים לי כלל. יתרה מכך, אומר בזירות, כי ספק רב בעיני האם חומר הראיות הוצג לי בכלל, שכן כפי שעולה מתוך הנספחים שצורפו לבקשת הפסלות, הדיון בבקשת המעצר התקיים על בסיס הסכמתו של ב"כ המבקש לקיומן של ראיות לכאורה. מכל מקום, אף אם חומר הראיות הוצג לי, לא זכור לי שום פרט ממנו.
13. זאת ועוד, המבקש כבר הורשע בעבירות שביצע, ועל כן העובדה שבית המשפט נחשף לראיות אין בה כדי לשנות דבר ביחס לקביעת אשמתו של המבקש, זאת, בניגוד לפסקי הדין שנזכרו בסעיפים י"ב לבקשה, שעליהם התבסס המבקש (פסק הדין שנזכר בסעיף ט"ז אינו נמצא במאגרים ולא קראתי). העובדות שעל פיהן ייגזר הדין הן העובדות המופיעות בכתב האישום המתוקן, והן בלבד.
- כתב האישום המקורי מצוי אמנם בתיק בית המשפט, הוא חשוף לפני כל מותב שדן בהליך, והיה חשוף גם לפני כב' השופט איתן, אשר הכריע את דינו של המבקש על פי הודאתו. כפי שעולה מתוך פרוטוקול הדיון שהתקיים ביום 23.1.25, גם המותב שהכריע את דינו של המבקש קרא את חומר הראיות, קיים דיון בעניין, בהתאם לסמכותו לפי סעיף 143 לחוק סדר הדין הפלילי, ויש להניח שאף הביע, במסגרת זו, את עמדתו לגבי הראיות, כמקובל בהליכים מסוג זה. אף על פי כן המבקש לא ביקש לפסול את המותב הקודם מלגזור את דינו.
14. אשר לדברים שנכתבו בהחלטות המעצר והשחרור שניתנו בעניינו של המבקש: בהחלטה מיום 21.5.24 נכתב כי המבקש "ביצע לכאורה את המעשים המיוחסים לו בצורה מתוככמת ומתוכננת מתוך תאוות נקם במתלוננת...". מדובר בפראפרזה על האמור בסעיף 3 לעובדות כתב האישום המקורי, שבו נכתב כי "גמל הנאשם בליבו לנקום במתלוננת". אזכיר כי באותה עת ב"כ המבקש לא חלק על קיומן של ראיות לכאורה למיוחס למבקש, ומשום כך אף נוספה בהחלטתי המילה "לכאורה". מכל מקום, התייחסות זו נועדה לבחון את מידת המסוכנות של המבקש באותה עת, כנדרש בהליך מעצר. אין בכך משום הבעת דעה שיש בה כדי להצביע על חשש למשוא פנים בעת גזירת דינו של המבקש.

15. עוד מתייחס המבקש בבקשתו, לאמור בסעיף 6 להחלטת השחרור מיום 24.6.24, ולפיו "מעשיו של המבקש הם מכוערים, ואם יורשע יש לקוות כי ימוצה עמו הדין." ראשית, ראוי היה לצטט את המשפט במלואו ולא רק את מחציתו, כאשר לאחר דברים אלה נכתב "ואולם השאלה העומדת בפניי כעת היא האם יש בחלופה המוצעת כדי לקיים את תכלית המעצר ולהפיג את הסיכום הנשקף מהמשיב בפרט [הושמטה בשגגה המילה כלפי] המתלוננת". שנית, וזה העיקר- הדברים שציטט המבקש בבקשתו לא נועדו ואין בהם כדי להביע דעה באשר לעונש שיש לגזור על המבקש. דברים אלה נועדו לחדד את ההבדל בין חומרת העבירות, אשר כשלעצמה אינה מהווה עילת מעצר, לבין המסוכנות הנשקפת מהן והשאלה האם ניתן להפיגה באמצעים מתונים יותר מאשר מעצר. בנוסף יש בדברים אלה כדי לחדד את הכלל השגור בפסיקה, שלפיו מעצר אינו בבחינת "מקדמה" על חשבון העונש.
- בסופו של יום דינו של המבקש ייגזר על פי עובדות כתב האישום המתוקן, השונה מכתב האישום שהונח לפניי בבקשת המעצר, ועל פי הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות, אשר כפי שעולה מתוך תסקיר שירות המבחן, שונות מאלה שעמדו לפני בעת הדיון בבקשת המעצר. ממילא הנסיבות שעמדו בבסיס החלטת המעצר, אינן רלבנטיות עוד, והאמור בהחלטות אלה אי בו כדי להקים חשש ממשי למשוא פנים.
16. לפיכך, דין הבקשה להידחות.
17. מעבר לדרוש אומר, כי גם עיתי הגשת הבקשה, כשמונה חודשים לאחר שנודע למבקש על שינוי המותב הדין, וכשישה ימים בלבד לפני המועד שנקבע לשמיעת הטיעונים לעונש מעלה קושי. אמנם, סעיף 146 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב-1982 קובע כי אם הוחלף שופט, בעל דין רשאי לעורר טענת פסלות נגד השופט המחליף בתחילת הישיבה הראשונה שלאחר החילופין, ואולם הוראה זו אינה עומדת לבדה, אלא לצד המופיע בסעיף 146(א) רישא, ולפיו יש לעורר את טענת הפסלות "לפני כל טענה אחרת".
18. במקרה דנן, לא זו בלבד שהמבקש לא עורר את טענת הפסלות במשך שמונה חודשים תמימים, אלא בין לבין הגיש בקשות שונות למותב שאותו הוא מבקש לפסול כעת, בהן בקשות טכניות באופיין לשינוי מועד דיון, ובהן בקשות בעלות אופי מהותי הנוגעות לשינוי התנאים המגבילים. אלה שמטו את הקרקע תחת האפשרות הדיונית לטעון טענת פסלות בשלב זה.
19. הסבריו של ב"כ המבקש, לפיהם סבר כי המותב הדין בתיק יתחלף מאליו, מעוררים תמיהה; תכנית העבודה של בית המשפט אינה מפורסמת ברבים. לא מוכרת לי תכנית עבודה, בבית משפט זה או בבתי משפט אחרים, שלפיה לאחר כל פגרת קיץ מתחלפים, באופן שגרתי, המותבים הדנים בתיקים, משל היה מדובר בכיסאות מוזיקליים. מכל מקום, משעה שהמבקש ביקש שוב ושוב דחייה של הדיונים, ואלה שבו ונקבעו לפני אותו מותב, ומשעה שעד לתום פגרת הקיץ, מועד שחל לפני כמעט חודשיים ימים, לא ניתנה כל החלטה על שינוי המותב הדין בתיק, ב"כ המבקש יכול היה לדעת כבר אז, כי המותב הדין בתיק אינו צפוי להתחלף.
20. לפיכך, גם עיתי הגשת הבקשה מצדיק את דחייתה.
21. הבקשה נדחת.
22. זכות ערעור על פי החוק.
23. המזכירות תעביר ההחלטה לעיון הצדדים.
- ניתנה היום, ב' חשוון תשפ"ו, 24 אוקטובר 2025, בהעדר הצדדים.